

[Justitsministeren.]

marts. Om vi rent teknisk kunne have nået det, tør jeg ikke sige. Lovforslaget blev fremsat den 11. marts, men da det ikke er hensigten at foretage nogen realitetsændring i denne omgang, anså jeg det ikke for nødvendigt at udskyde fremsættelsen for at få optrykt dette bilag. Ombudsmandens udtalelse vil ikke blive forholdt det høje ting eller det udvalg, der til sin tid skal beskæftige sig med en revision af loven.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen og jeg havde, da indfødsretslovforslaget var til første behandling, en diskussion, som det ærede medlem nu vendte tilbage til. Det ærede medlem vendte tilbage til den konkrete sag, der lå til grund for vor meningsudveksling, og jeg vil i og for sig beklage, at jeg ikke under debatten den dag gjorde det ganske klart, at selv om ombudsmanden havde kunnet interessere sig for domstolene, ville denne konkrete sag ikke have kunnet give anledning til nogen udtalelse fra ombudsmanden, idet ombudsmandens virksomhedsområde nu er begrænset, som der står i lovens § 5, til fejl og forsømmelser under udøvelse af tjeneste. Hvis derfor dette konkrete tilfælde skulle inddrages under ombudsmandens virksomhed, måtte vi også på dette felt gennemføre en udvidelse i loven, og det ville jeg anse for meget betænkeligt. Vi har i øvrigt i tjenestemandens loven en særlig bestemmelse over for tjenestemænd, der i eller uden for tjenesten viser sig uværdige til den agtelse og tillid, stillingen kræver, og for dommernes vedkommende har vi de særlige bestemmelser, som det ærede medlem omtalte, nemlig landsretspræsidenternes beføjelser og beføjelsen til at gå til klageretten. Denne konkrete sag ville altså forudsætte en meget betydelig og efter mit skøn meget betænkelig udvidelse af ombudsmandens virksomhedsområde.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen vendte tilbage til spørgsmålet om, hvorvidt en ændring af ombudsmandsloven, hvorved dommernes virksomhed blev inddraget under ombudsmandens virksomhedsområde, nødvendiggjorde en grundlovsændring. Derom vil jeg gerne sige, at naturligvis har det ærede medlem ret i, at man ikke kan foretage en modsætningslutning ud fra grund-

lovens § 55, men det forekommer mig, at når man under grundlovsforhandlingerne klart gav udtryk for, at dommernes virksomhed, bortset fra domstolenes administrative virksomhed — og det berører jo slet ikke landsdommerne — ikke skulle ind under ombudsmandens kompetence, ville det ikke være rimeligt at gennemføre en så fundamental ændring, uden at det skete over en grundlovsændring. Det var det, der var mit synspunkt.

Må jeg endelig til det ærede medlem hr. Aage Fogh sige, at jeg jo kender den overvurderingskommissionskendelse, som det ærede medlem her har kritiseret, og vi er i justitsministeriet i gang med at undersøge, om der er muligheder for ved at indbringe sagen for de normale retter at søge den omstødt. Jeg tør ikke svare på det i dag; spørgsmålet er ikke så ligetil. Den lov, der henvises til, indeholder ikke direkte bestemmelser derom. Men når det ærede medlem søgte at drage dette spørgsmål ind i forbindelse med ombudsmandsloven, kommer jeg en lille smule i tvivl. Det ærede medlem pegede på, at det, han i denne relation ville kritisere, var, at amtmanden havde udpeget en tidligere og af år meget gammel dommer som opmand i overvurderingskommissionen. Man kan vel nok rent formelt sige, at det kunne ombudsmanden tage stilling til, hvis han mente, at amtmanden derved havde gjort sig skyldig i en fejl eller en forsømmelse i sin tjeneste. Jeg tror dog ikke, det ville være rigtigt, om ombudsmanden gav udtryk for noget sådant, og jeg forstod også, at det, det ærede medlem egentlig gerne ville, var, at ombudsmanden skulle kunne omgøre den af amtmanden truffne beslutning. Men også dette ville forudsætte en så fundamental ændring af ombudsmandsloven, at jeg tror, det forbyder sig selv. Det er jo princippet i ombudsmandsloven, at ombudsmanden ikke kan omgøre nogen af administrationen truffen beslutning. Han kan kritisere beslutninger, hvis han mener, at de er udtryk for en fejl eller forsømmelse i vedkommende tjenestemandens virksomhed, men omgøre dem kan han ikke; og det ville efter min mening være ganske urigtigt at ændre grundlaget på en sådan måde, at ombudsmanden selvstændigt kunne omgøre administrative beslutninger.